

Χαράσσοντας το ξύλο...

Μια καινούργια περίοδος αρχίζει για τη γκαλερί «Τεχνοχώρος». Με σεβασμό στην χαρακτηριστική (ξυλογραφία - χαλκογραφία, λιθογραφία) που παρουσίαζε τόσα χρόνια, επελέχθη μια σειρά «ξυλογραφιών», που ακολουθεί το ως τώρα πνεύμα, μια και από 'δω και μπρος, ο χώρος ανοίγει τα φτερά του και σε άλλα είδη τέχνης.

Το «χαράσσειν στο ξύλο» είναι γνωστό από αρχαιοτάτους χρόνους. Μόνον όμως με την ανάπτυξη της τυπογραφίας και τα ξύλινα στοιχεία του αλφαβήτου, που ανακαλύπτει ο Γουτεμβέργιος, παίρνει μια άλλη αίγλη και διάσταση με τη δυνατότητα δημιουργίας «πολλαπλών». Οριακό σημείο η «Αποκάλυψη» του Q. Ντύρερ, που χρονολογείται το 1498.

Η ξυλογραφία έχει μία αδρή, απλή γλώσσα και μία αμεσότητα συνυφασμένη με την ύλη της. Το ξύλο είναι ένα υλικό, που δεν επιδέχεται λάθη. Με λίγες γραμμές να λεχθούν πολλά και ουσιαστικά, τόσο για το ίδιο το θέμα, όσο και για την πνευματική του υπόσταση.

Δε χρειάζεται να αναφερθώ σε σπουδαίους Έλληνες που ασχολήθηκαν με την ξυλογραφία, όπως ο Γαλάνης, ο Κεφαλληνός, ο Τάσσος, η Βάσω Κατράκη...

Παλιότεροι και νεότεροι καλλιτέχνες υποστηρίζουν αυτή την προσπάθεια με το έργο τους, κρατώντας την κόκκινη κλωστή με το παρελθόν...

Λένα Κοκκίνη

Ιστορικός Τέχνης, μέλος της διεθνούς A.I.C.A.